

ՏԱՍՆ ԵՒ ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանց խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакція «Мшакъ»:
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak»:

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Ծաղկածորից.
Նամակ Խմբագրին. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ամուսնական խնդիրն Ամերիկայում.
Նամակ Պարսկաստանից. Արտաքին լուրեր.—ԽԱ-
ՌԷՆ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌԱՎԻՐՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Զէլէք:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՍՏԱԿ ԾԱՂԿԱԶՈՐԻՑ

Մարտի 11-ին

Գարուն է արդեն: Մարտ ամիսը բերնից իր հետ
աւելի տաք և աւելի պայծառ օրեր: Այժմ գուցէ
չափ տեղեր երկրագործներն արդեն սկսել են
պարտաւել իրանց դաշտային այլ և այլ աշխատու-
թիւններով: Բայց Ծաղկածորի շրջանում շատ
գիւղապետեր դեռ ևս ձիւնով են ծածկված: Նոյն
խակ առնականութիւն անցուկարձը, ահա մի քանի
օր է, որ հազիւ դադարեց, տեղի տալով կատը-
րով կատարելով երթևեկութեան:

Նշանակի խիստ պարզութեան պատճառով
գիւղերն ցուրտ է լինում: Արեւ մայր մտնե-
լուն պէս սկսվում է սառնամանիք և այդ պատ-
ճառով չրջակայքի ձիւնը, գիւղերից սառնելով,
քիչ-քիչ է հալվում: Եւ քանակն այդ հանգամանք-
ները չնորսել, այս տարի հացի ցանքան այս կող-
մերում գուցէ ուշ սկսվի:

Անցեալ տարի Ծաղկածորի հողագործներին,
թէ հայերից և թէ մարականներից, չափեր իրանց
ցանքը սկսեցին մարտի 1-ից, այն ինչ այս տա-
րի, չը նայած որ արդեն մարտի 11-ն է, դեռ
մի ամիս կը տևի անշուշտ մինչև ցանքը կը
սկսվի: Բայց պէտք է նկատել, որ հացի ցանքը
Ծաղկածորում, թէ վաղ սկսվի նա և թէ ուշ,
առհասարակ հասունանում է համարեա թի միա-
մանապէս: Այսինքն, գարին, եթէ ցանվի թէ
մարտ, թէ ապրիլ և թէ մայիս ամիսներում—նա
կը հասունանայ և կը քաղվի միաժամանակ,
նոյն խակ օգոստոսին:

Փիչ ուշ ցանք անելով, թող չը կարծէ ուշ-
պարզասկարիք Ծաղկածորում, թէ աւելի պա-
կաս արդիւնք է ստանալու հացի բերքից և կամ
շատ վաղ ցանելուց նոյնպէս անքանակն է առատ

պտղաբերութիւն յուսալ, քանի որ մեղանձով թէ
թէ մարտ, թէ ապրիլ և թէ նոյն խակ մայիս ա-
միսներում տեղի ունեցող ցանքները բնականա-
բար հասունանում են իրանց սովորական ժամա-
նակամիջոցով:

Ծաղկածորում ձմեռը տևում է 5—6 ամիս. նո-
յն բերքից սկսած մինչև ապրիլ ամիսը գիւղացու
անասուններն այդ դաւաճակում կապված են և
կերակրվում են խոտով ու դարմանով: Նոյն խակ
վարուցանքի միջոցին, որ մի ամիս աւելի է տևում,
վարող անասունները կերակրվում են խոտով:
Երկարատև ձմրան պատճառով յիշեալ դաւաճա-
մանի շատ գիւղերում յարդի պակասութիւն է
զգացվում և գիւղացիներից շատերը ստիպված են
չ ու ա լ ի ն ե ռ ո Վ ու տ ո պ ռ ա կ ն ե ռ ո Վ յարդ զը-
նեղ իրանց անասուններին սովից ազատ կացու-
ցանելու համար: Թէ որպիսի դրութեան մէջ կը
լինի ռաշիպար-գիւղացու վիճակն այն ժամանակ,
երբ նա ստիպված կը լինի փ ո գ ո Վ խոտ և դար-
ման գնել իր աւելի ունեւոր հարեանից՝ իր սպա-
ռող անասունները կերակրելու համար,—այդ
դժուար չէ երևակայել...

Գ. Ս.

ՆԱՍՏԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒՆ

Բաժնիւմ, 9 մարտի

Խոնարհաբար խնդրում եմ ձեր պատուական
լրագիր մէջ տեղ տալ հետեւեալ տողերին:

Իմ անունով հաստատված տեղիս եկեղեցուն
պատկանող հողի մասին ես պատու ունեցայ
«Մշակ» միջոցով բացատրել, թէ այդ հողը առնե-
լուց յետոյ առաջին՝ ս. սինսոյին ստորագրու-
թիւն եմ տուել, որը ապացուցում է հողը եկե-
ղեցուն պատկանելը. երկրորդ՝ թէ յանձնել եմ
եկեղեցուն, բացի դրանից, օրէնքի պահանջած
և ուրիշ դոկումենտներ:

Սրանով այս հարցին ես վերջ կը տայի. եթէ
պ. Արշակ Ծատուրեանը ձեր պատուական լրագիր
21 համարի մէջ չը պահանջէ ինձանից պատաս-
խանել նրա հետեւեալ հարցին: «Եթէ պ. Յովհան-
նիսեանց եկեղեցուն յանձնել է օրէնքի պահան-
ջած դոկումենտները, ապա ինչ հաւատարմութիւն
է տուել կամ վաղուց տուած է եղել պ. Մկնա-
ղեանցին հողը ս. սինսոյին յանձնելու մասին և
այլն»: Այս հարցից միայն կարելի է եզրակացնել,

կամ, խաչը շատացնում, իր գեղածիտը չը ջա-
պտից օգտվում և այնտեղ մտնող, այդտեղը
կապալով աւանդ ոչ մի հարկահան, տուրք հա-
ւաքող, խանէ ժողովուրդ, ոչ մի քրտիկ և ոչ էլ մի
բէգ՝ չը գղջում: Վաշխատուուն ուրախութեամբ էր
Քօփաւայի փոխ տալին, վաճառականը ապա-
ռելի:

Ոչխարների տուրք հաւաքող խեղճիկն էֆէնդին
ի հարկէ չէր նեղանայ, եթէ իր կապալով վերց-
րած բոլոր գիւղերը Քօփաւի պէս լինէին, բայց
արի տես, որ Քօփաւ գիւղն իսկ այդ տարի չէր
կարողանում տուրքը հեշտութեամբ տալ, որով
հետեւ ամառը նրանց անասունները մէջ մի այն-
պիսի հիւանդութիւն ընկաւ, որ երբ Ռէս հա-
րուստ Միօի և Հիւսէյն աղայի տաւարներից
վիցը կոտորվեցին, գիւղացիք նրանք երանի էին
տալին, որ այդպէս հեշտութեամբ են ազատվել:
Հոսը բռնել էր ամեն կողմ, անդիւրը և ցինները
ձաքրում էին գիւղի վրա, լցվել էին դիակների
վրա և շատերը այնքան կերել էին, որ չէին կա-
րողանում տեղերից շարժվել:

Կար գիւղացի, որ մի գիւղերէն մէջ կորցրել
էր 3 կով, մի եղ և 10—15 ոչխար. և այդքանը
շատ մեծ բան է գիւղացու համար, որովհետեւ
ամենահարուստը նրանցից, երկրի այդ գրութեան
ժամանակ, հազիւ կարողանում է ունենալ 4—5
կով, 4 եղ և 20—30 ոչխար:

Այդ տարի Քօփաւ գիւղը աղքատ էր տաւարի
կազմից, այնու ամենայնիւ նա տուել էր տուրք
հաւաքողին աւելի քան 500 դուրուշ. էլ աւելի

որ պ. Ծատուրեան չէ կարողանում կամ չէ
ցանկանում հասկանալ,—որ յանձնել եկեղեցուն
դոկումենտներ, որոնք ապացուցում են հողը ե-
կեղեցուն պատկանելը և որոնց հիման վրա եկե-
ղեցին իրաւունք է ունեցել և ունի այդ հողը քր
անունով հաստատել չէ նշանակում եկեղեցուն
կալուածաժողով տալ: Ես իմ նամակին մէջ չեմ
վկայել, թէ վերոյիշեալ հողի մասին կա-
լուածագիր է չինված. ես հաստատել եմ և հաս-
տատում եմ, որ եկեղեցին իմ կողմից արգելք չի
ունեցել հողը իր անունով հաստատել: 1888 թ-ին
յուլի 23-ին ես տուել եմ պ. Մկնաղեանցին
հաւատարմութիւն, որի պատճէնը ուղարկում
եմ, և օրէնքի պահանջած այլ դոկումենտներ,
որ հողը եկեղեցուն անունով հաստատէ: Պէտք է
նկատել որ պ. Մկնաղեանցին այն ժամանակ
երեցիտի պաշտոն էր վարում: Այսպէս միա-
ժամեւ լինելով, մէկ կողմ եմ քաշվել:

Սրանից պարզ է, որ ես երբեք չէի կարող ար-
գելք լինել հողը եկեղեցու անունով հաստատե-
լուն, պարզ է և նա, որ կարել է եղել քահա-
նային ինձ դիմելու: Պ. Ծատուրեանին պէտք է
յայտնի լինի, որ եկեղեցու շինելու և ուրիշ պի-
տոյքների համար կայ հողաբարձութիւն և երեց-
փոխ: Եթէ ես արգելք լինել կալուածագիր չլինե-
լուն, և եթէ, ինչպէս ասում է պ. Ծատուրեան,
տեղիս քահանան ղեկավար լինէր ինձ այդ մասին և
եւ այսօր կամ վաղը զգած լինէի, այն ժամա-
նակ եկեղեցու վարչութիւնը կը պահանջէ ինձա-
նից, ինչ որ հարկաւորն է: Եթէ պ. Ծատուրեա-
նը մօտիկ լինէր եկեղեցու գործերին և չը
զատէր անհաստատ հիման վրա, այն ժամանակ
նրա համար էլ, ինչպէս և Բաթումի հայ ժողովուր-
դի մեծամասնութեանը, պարզ կը լինէր, որ իմ
կողմից ոչինչ արգելք չէ եղել, և թող չէր տայ
իրան, այսպէս ասած «չուր պղտորել»:

Սարգիս Յովհաննիսեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԿԱՐՍԻՑ մեզ գրում են. «Այստեղ ձմեռը դեռ
իր կատարեալ ոյժի մէջն է, ահապէս քանակու-
թեամբ ձիւնը անշարժ ընկած է դաշտերի վրա:
Անցեալ տարի այդ ժամանակին ձիւնը արդէն
հալվում էր, իսկ այժմ նոյն խակ սառնամանիք է

չէր կարող տալ. սակայն խեղճիկն էֆէնդին հաշիւ-
ները այդքան չէին, նա միայն Քօփաւ գիւղի վրա
նշանակել էր 1500 դուրուշ տուրք. սառնաման
տանէ, պէտք էր զոյգները այդ առաջին դուժա-
րը, ապա թէ ոչ նա միւս գիւղերում ոչինչ չէր
կարող հաւաքել:

Երկու օր էր, որ նա ջէլէբի հետ գիւղը հասել,
Հիւսէյն աղայի տունն իջել և սկսել էր գործը:
Նրանց զաւու լուրը կայծակի արագութեամբ
տարածվեց միւս գիւղերումն էլ և այս անգամ
սարսափ պատճառեց, որովհետեւ լսում էին, որ
ջէլէբ Մուստաֆան շատ փող ունի, տաւար գնե-
լու անյաղ փախաւ և խեղճիկն էֆէնդին հետ 3
սոււարներ կան, որոնք գիւղացուց տաւարները
գոմերից հանելով, ջէլէբի գննադրութեան են ներ-
կայացնում:

Քօփաւ գիւղից ոչ շատ հեռու, լեռան հետի
կրճի վրա փռվում էր նոյնպէս կէս քերթ և
կէս հայ բնակիչներով խուսի Աղջամալի գիւղը:
Այդ գիւղը այդի քիչ ունէր, բայց փետակ ու-
նէր, աղքատիկ գիւղ էր և շատ հարկահանների
տեղակիւններ մէջ նա նշանակվում էր իբր մի
մաս Քօփաւ գիւղի:

Ի հարկէ, հարկահանի նորից դալը և սոււարի-
ներ ու ջէլէբ բերելը ամենից առաջ այդտեղի
գիւղացուց սարսափեցրեց, հայերը յուսահատ
կորցրին իրանց, իսկ քերթերը մի երկուս հաւաք-
վեցին և դնացին Երթիֆ աղայի մօտ, նրա դոմի
լոնցան, ուր շաքարովայ մէջ մի քանի անգամ
ձերուսի Երթիֆը հաւաքում էր գիւղացիներին, որ

անունը Հաւանական է, որ օրերը միանգամից
տաքանալով, ձիւնը արագութեամբ կը հալվի և
դարձեալ ջրատուր կանն քաղաքը:

ԱԿԿԵՐՄԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Եղանակը շատ
լաւ է, մեր այգիները արդէն բացվել են: Ծովը
հանգիստ է և ինչպէս լսել ենք, մարտի 7-ից
«Տուրքենի» շոգնաւը պէտք է սկսի իր երթևե-
կութիւնը»:

ԿԱՐՍԻՑ մեզ գրում են. «Անցեալ փետրվարի
28-ին յօգուտ հայոց ուսումնարանի, թատերասեր-
ների տուած «Վարդան Մամիկոնեան» պիէսայի
ներկայացումից մուտք եղաւ 282 ռ. 50 կ., իսկ
ծախս՝ 95 ռ. 50 կ., ուրեմն դուռ արդիւնք
մնաց 187 ռուբլի»:

ԹԻՖԼԻՍԻ Հրատարակչական ընկերութեան վար-
չութիւնը խնդրում է մեզ յայտնել, որ 1890 թ-ի
դեկտեմբերի 16-ին ընկերութեան արտակարգ
ընդհանուր ժողովը հետեւեալ որոշումը կայացրեց.
1) Չքաւոր հայ դպրոցներին ընկերութեան հրա-
տարակած գրքերի համար սովորականից աւելի
զիջումն անել. 2) Ներկայ մարտ ամսից ընկերու-
թեան անդամներին տալ իւրաքանչիւր տարի իւ-
րանց ընտրութեամբ 5 ռուբլու գիրք, ամեն մի
գրքից մի օրինակ, զորս մէջ հաշվելով նաև ան-
դամացած տարում տպված գրքերի գինը:

Մեզ գրում են ԱԼԷԲՍԱՆԻՐՕՊՈԼԻՑ, որ այդ
քաղաքը հայ երիտասարդների շրջանում դիտաւո-
րութիւն կայ բանալ կիրակեայ դպրոց ժողովուրդի
համար: Առարկաները պէտք է լինեն, ի հարկէ
ուսուցիչ և հայերէն լեզու (կարդալ, գրել և
պատմել), թաքանութիւն և կրօն:

ԴԵՐԵՆԻՆԻՑ մեզ գրում են. «Մարտի 1-ին,
երեկոյեան, Դերենյանի հասարակութիւնը տունց
հայոց ուսումնարանի դահլիճում «Սուրբ Մեսրո-
բեան» ընթերցարանի գոյութեան տասնամեակը:
Այդ տօնի առիթով կայացաւ մի քանի պարոն-
ների և օրիորդների մասնակցութեամբ զբաղան
երեկոյթ: Մուտքը նշանակված էր 25 կոպեկ:
Զուտ արդիւնք, յօգուտ ընթերցարանի, գոյացաւ
26 ռուբլի: Կարողացած հաշիւը երևաց, որ ըն-
թերցարանն ունի թէ հայերէն և թէ ուսուցիչ

եթէ տաք էր, նրա առջին մայիսի վրա էր նիստ
կազմում, իսկ 90 ցուրտ՝ գոմի մէջ:
Եթիֆ աղան 30 տարեկան էր, քաջատուղ մի
ծերունի, որը գործից քաշված, ապրում էր հան-
գստութեամբ և դուրսնալու էր իր տան մեծու-
թեամբ ու բազմութեամբ: Հինգ օրդի ունէր,
չորս հարս, վեց թուռներ, 3 մշակ, երկու հոտաղ,
10 կով ու եղ և 50-ի չափ գառ, ոչխար, խոյ և
այլ: Հիւանդութիւնը այս տարի կոտորեց նրա
տաւարների կէսը և այժմ Եթիֆ աղան ամեն
անգամ երբ համարելով տաւարները, գտնում էր
օրը մի քանի հատ պակասած, մի տեսակ տխուր-
թիւն էր զգում և անդադար ասում իր օրդինե-
րին.

—Երեւի ծերունի Եթիֆն էլ այս տարվայ
ձիւնը չի տեսնի, որովհետեւ մեռան նրա բոլոր
ընկերները:

Եւ իրաւ, մի շաքարովայ մէջ սատկոտեցին այն
երկու եղները և մի ձիւն, որոնց Եթիֆը իր երե-
տասարդ ժամանակ բանեցրել էր դաշտում և ճա-
նապարհորդութեան ժամանակ:

Եթիֆը լաց եղաւ երբ իմացրին, որ սատկել է
նրա ծերունի ձիւն, մի օր ամբողջ տխուր մնաց,
երբ տեսաւ իր ընկեր երկու եղները դիակները,
որոնց նրա օրդները գոմից քաշ տալով տարան
ձգեցին դաշտը: Եթիֆը աչքը չը դատեց այդ
դիակներից, մտալ դէմքով դիտեց թէ ինչպէս
անգղերը և ցիններ նախ պոռոյտներ դործեցին
դիակների վրա, յետոյ իշան և սկսեցին գիւտաւել:
Մինչև իսկ Եթիֆը կուցաւ քար վերցնելու, որ

Типографія Канцел. Главн.нач. Гражданск. частью на Кавказѣ, Лорисъ-Меликовская ул., д. кав.